

РЕШЕНИЕ

№ 202017/26.08.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 13-ти състав, в открито заседание на тринадесети март две хиляди и осемнадесета година, в състав:

Районен съдия: Методи Лалов

при участието на съдебен секретар Ели Илиева, като разгледа **административно-наказателно дело № 12817/2017 г.** и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59-63 ОТ ЗАКОНА ЗА АДМИНИСТРАТИВНИТЕ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ (ЗАНН), ВР. ГЛАВА 21 ОТ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС (НПК), ВР. ЧЛ. 84 ОТ ЗАНН.

ПРЕДМЕТЪТ НА ДЕЛОТО:

С наказателно постановление (НП) № РД-10-47/27.06.2017 г. София Владимирова – председател на Съвета за електронни медии (СЕМ) е наложила на Българско национално радио, ЕИК: 000672343, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) „имуществена санкция“ в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ.

НП е обжалвано от санкционираното юридическо лице. Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно легитимирана страна в преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН (НП е връчено на жалбоподателя на 04.07.2017 г., а жалбата е подадена на 10.07.2017 г.). С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спиращ изпълнението на НП – арг. от чл. 64, б. „б“ от ЗАНН) и деволутивен (сезиращ съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект. Спорът е подсъден на СРС (за това вж. определение № 161/13.12.2017 г. по ч.н.д. № 1233/2017 г. на ВКС).

СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ:

Жалбоподателят поддържа, че между него и организацията за колективно управление на авторски права (ОКУП) МУЗИКАУТОР е бил сключен договор № 145/19.12.2011 г., с който страните са уреждали правата върху използваните от него в програмите си права върху обекти на закрила от авторското право. Сключеният обаче договор бил прекратен едностранно от МУЗИКАУТОР с предизвестие от 22.11.2016 г. Впоследствие ОКУП отказал да сключи нов договор с БНР, което създавало сериозни затруднения в работата на БНР. Счита че липсата на договор след 01.01.2017 г. е резултат от противоправното поведение на МУЗИКАУТОР, което се изразява в

злоупотреба с господстващо положение по смисъла на Закона за защита на конкуренцията (ЗЗК), което се подкрепя и от определение № 644/15.06.2017 г. на КЗК. Наред с това счита, че не е налице нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ, тъй като БНР не е извършило разпространение на цяла програма или предаване без предварително уредени права (§ 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на ЗРТ), доколкото радиопредаването е обособена част от програмната схема на радиопрограма, съгласно чл. 3, ал. 4 от ЗРТ, а разпространението на определено музикално произведение или произведения без предварително съгласие на техните автори е нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 6 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП). Излага и подробни съображения за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска НП да бъде отменено.

Наказващият орган чрез юрисконсулт предлага НП да бъде потвърдено, като издадено в съответствие с процесуалния и материалния закони. Счита че разпространените две музикални произведения са част от програмата на БНР по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗРТ, поради което е налице нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ. Поддържа че сключеният на 16.06.2017 г. договор, с който страните са уредили правата върху използваните от БНР в програмите си права върху обекти на закрила от авторското право, считано от 01.01.2017 г., не отменя факта на извършеното нарушение. Приема че случаят не е маловажен предвид социалната роля на БНР в сравнение с търговските доставчици на радиоуслуги. Счита че евентуалното нарушение на антимонополното законодателство е неотносимо към случая, в какъвто смисъл са и решение № 6378/06.11.2017 г. по к.а.н.д. № 7644/2017 г. на АССГ и решение № 7782/15.12.2017 г. по к.а.н.д. № 10414/2017 г. на АССГ.

СЪДЪТ, КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД НАПРАВЕНИТЕ ДОВОДИ И СЪБРАНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА ПО ДЕЛОТО, ПРЕЦЕНЕНИ ПООТДЕЛНО И В ТЯХНАТА СЪВКУПНОСТ, СЪОБРАЗНО С ВЪТРЕШНОТО СИ УБЕЖДЕНИЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Жалбоподателят БНР е национален обществен доставчик на медийни услуги по смисъла на ЗРТ. На същия е издадена Индивидуална лицензия № 1-063-01-03 за доставяне на радиоуслуга с наименование „Радио Благоевград“, с регионален обхват – за области Благоевград, Кюстендил и Перник.

МУЗИКАУТОР е организация за колективно управление на авторски права по смисъла на чл. 40 от ЗАПСП и като таква има право да разрешава включително, но не само разпространение на записи на музикални аудиовизуални произведения, предаване и препредаване на такива записи по кабел или друга електронна съобщителна мрежа, излъчване на такива записи по безжичен път и т.н. STIM е дружеството за управление на авторски права в

Швеция, вписано под № 55 в списъка с ОКУП, LATGA-A е под № 26, италианското дружество SIAE е вписано с № 46 – за Италия, Ватикана, Сан Марино, с които МУЗИКАУТОР има сключени договори за взаимно представителство.

На 19.12.2011 г. между БНР и МУЗИКАУТОР бил сключен договор № 145/19.12.2011 г. по силата на който МУЗИКАУТОР отстъпил на БНР правото да излъчва при условията на чл. 22 от ЗАПСП произведенията от репертоара на МУЗИКАУТОР срещу годишно възнаграждение, формирано по посочения в договора начин.

С получена на 21.12.2016 г. от БНР нотариална покана, МУЗИКАУТОР изрично, считано от 01.01.2017 г., забранило на БНР да излъчва в програмите си, с изключение на уеб-радио каналите си, произведения от управлявания от сдружението репертоар до сключване на договор.

На 03.01.2017 г. в програма „Радио Благоевград“ на БНР било разпространено музикалното произведение „Lower than the ground“, с композитор/автор на текста: Arlauskaite Juste – член на шведското дружество STIM, Somovas Leonas - член на литовското дружество LATGA-A. На същата дата в същата програма било разпространено и музикалното произведение „Salva Gente“, с композитор/автор на текста: Boschi Mattia Lorenzo, Gulino Giovanni, Paolini Ivan Antonio, Pipitone Carmelo, Pischedda Paolo членове на италианското дружество SIAE.

На 04.01.2017 г. в СЕМ постъпило писмо вх. № НД-06-21-00-14/04.01.2017 г., с което МУЗИКАУТОР съобщило, че БНР използва без разрешение защитен музикален репертоар – на 03.01.2017 г. в програмата „Радио Благоевград“, са предоставени за разпространение музикални произведения при липсата на договор със сдружението и при условията на изрична забрана.

Във връзка с подадения сигнал с писмо изх. № НД-06-21-00-1/13.01.2017 г., СЕМ изискал от БНР предоставяне на доказателства за предварителното уреждане на авторските права за музикалните произведения, разпространени в програма „Радио Благоевград“ – копие от договор с МУЗИКАУТОР, при наличието на такъв, и/или копия от други двустранни споразумения с предмет отстъпване на авторски права.

В отговор вх. № НД-06-21-00-1/01.02.2017 г., БНР посочило, че от 01.01.2017 г. БНР няма действащ договор с МУЗИКАУТОР за използване на произведения от репертоара на дружеството в ефирните си радиопрограми. Поради това, БНР излъчва произведения с погасени авторски права, както и такива, чиито автори са предоставили на БНР безвъзмездно правото да ги използва за определен период или безсрочно.

125

На 31.05.2017 г. свидетелката – старши инспектор в СЕМ, в присъствие на представител на БНР, както и на двама свидетели, съставила АУАН № НД-01-40/31.05.2017 г., връчен на представителя на жалбоподателя на същата дата. В АУАН горната фактическа обстановка била квалифицирана като нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ.

На 16.06.2017 г. между БНР и МУЗИКАУТОР бил сключен договор № 120/16.06.2017 г. по силата на който МУЗИКАУТОР отстъпил на БНР правото да излъчва при условията на чл. 22 от ЗАПСП произведенията от репертоара на МУЗИКАУТОР срещу годишно възнаграждение, формирано по посочения в договора начин, включително за излъчените от началото на 2017 г. произведения.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка и правна квалификация, с отразяване на санкционната норма – чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, на 27.06.2017 г. София Владимирова председател на СЕМ, издала атакуваното НП.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни – показанията на свидетелите писмени – решение № РД-05-58/09.05.2017 г. на СЕМ; заповед № РД-13-65/09.05.2017 г. на председателя на СЕМ; договор № 145/19.12.2011 г.; нотариална покана вх. № 3776/21.12.2016 г.; договор № 120/16.06.2017 г. и приложения; искане изх. № 44/16.01.2017 г.; определение № 654/15.06.2017 г. на КЗК; удостоверение № У-62/05.09.2014 г. на министъра на културата; договор за взаимно представителство между МУЗИКАУТОР и LATGA-A; договор за взаимно представителство между МУЗИКАУТОР и SIAE; договор за взаимно представителство между МУЗИКАУТОР и STIM; веществени – оптичен диск.

Въз основа на посочените доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установяват по несъмнен и еднопосочен начин всички факти, така както са приети от съда. Предвид безпротиворечивостта на доказателствата, подробното им обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, съгласно чл. 84 от ЗАНН, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

1. По приложението на процесуалния закон: При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от

основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът ex officio (служебно) констатира – чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 127, ал. 1 и ал. 2 от ЗРТ, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, вр. чл. 127, ал. 3 от ЗРТ.

II. По приложението на материалния закон: НП е незаконосъобразно от материалноправна гледна точка. Това е така, тъй като в обстоятелствената част на АУАН и НП са индивидуализирани две деяния, чрез които се твърди да е нарушен чл. 9, ал. 1 от ЗРТ. *Едното* се твърди, че е извършено на 03.01.2017 г., от 14:20:35 часа до 14:25:07 часа чрез разпространение в програмата на БНР, програма „Радио Благоевград на музикалното произведение „*Love than the ground*”, с композитор/автор на текста Arlauskaitė Juste, член на шведското дружество STIM, SOMOVAS LEONAS – член на литовското дружество GA-A. *Второто* се твърди, че е извършено на 15.05.2017 г., от 14:33:36 часа до 14:37:00 часа чрез разпространение в програмата на БНР, програма „Радио Благоевград на музикалното произведение „*Salva Gente*”, с композитор/автор на текста Boschi Mattia Lorenzo, Gulino Giovanni, Paolini Ivan Antonio, Pipitone Carmelo, Pischedda Paolo, членове на италианското дружество SIAE. Всяко отделно произведение е самостоятелен обект на авторско право, като с използването му без предварително съгласие на неговия автор (чл. 35 от Закон за авторското право и сродните му права, ЗАПСП), е налице отделно нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ (респ. на чл. 97, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП), което поведение *следва да бъде санкционирано отделно.* Това е така, както когато бъдат разпространени различни произведения на един автор (авторски колектив), така и когато произведенията са създадени от различни автори (авторски колективи). Наказващият орган обаче *е наложил една обща санкция за повече от едно нарушение. Съгласно императивната норма на чл. 18 от ЗАНН, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.* Тъй като в ЗАНН не е уредена изрично усложнената *противоправна административна дейност*, подобно на чл. 26 от Наказателния кодекс (НК), нито чл. 11 от ЗАНН препраща към чл. 23-26 от НК, за *всяко извършено от дадено лице нарушение, следва да бъде наложено отделно наказание, което се изпълнява самостоятелно.* Вярно е, че в конкретния случай неправилното приложение на материалния закон е в полза на санкционираното лице – за няколко нарушения е наложено едно наказание, поради което с това не се засягат неблагоприятно неговите права, но *чл. 18 от ЗАНН е императивна правна норма, неспазването на която води до*

толкова съществен порок, че във всички случаи това налага отмяна на НП (нарушаването на служебните задължения от страна на наказващия орган и/или актосъставителя, което е довело до нарушаване на ЗАНН, а като резултат и до отмяна на издаденото НП, може да има значение за ангажиране на дисциплинарна им отговорност, което обаче не е предмет на разглеждане в настоящото дело). **Ако НП не бъде отменено, това ще доведе до неправилно и различно прилагане на материалния закон в еднакви или сходни случаи.** Така наказващите органи ще могат да санкционират едни нарушители за всяко отделно нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ, но да „премират“ други нарушители (умишлено или неволно), като им наложат една санкция за повече нарушения. Това несъмнено е в разрез с **установения в чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България принцип на равенство на гражданите пред закона** (и на техните социално-икономически образувания, на които е придадена правосубектност, каквито са юридическите лица). Правото не допуска да бъдат санкционирани еднакво случай, при който дадено лице е нарушило чл. 9, ал. 1 от ЗРТ като е разпространило в програмата си едно произведение без предварително уредени авторски и сродни на тях права, и случай, при който нарушението на ЗРТ касае повече произведения (независимо дали с един и същ или с различни носители на авторско право), както би се случило, ако процесното НП бъде потвърдено. Евентуален аргумент, че броят на нерегламентирано използваните произведения, следва да бъдат съобразени на плоскостта на индивидуализиране на наказанието, е неправилен. И това е така, преди всичко защото всяко произведение е самостоятелен обект на закрила, поради което чрез нарушаване на правилата за неговото използване се нарушават самостоятелни права на носителя на авторското право, респ. се засягат самостоятелно обществените отношения по чл. 1 от ЗАПСП. Още повече, че в законодателството съществуват значителен брой абсолютно определени санкции, при които индивидуализация на наказанието е невъзможна, което също е в подкрепа на разбирането, че е недопустимо да бъде наложено едно наказание за повече нарушения. Разглежданият случай не е такъв, доколкото за процесното нарушение е предвидена имуществена санкция в размер от 3000,00 лева до 20 000,00 лева, но това не променя принципната валидност на последния аргумент (в този смисъл вж. Решение № 5927/18.10.2018 г. по к.а.н.д. № 6770/2018 г. на Административен съд София-град, с което е потвърдено Решение № 406115/12.05.2018 г. по а.н.д. № 13753/2017 г. на СРС, НО, 13-ти състав).

Тук е мястото да се посочи, че Решение № 3157/10.05.2019 г. по к.а.н.д. № 1946/2019 г. на АССГ, с което е отменено Решение № 7539/10.01.2019 г. по а.н.д. № 1753/2018 на СРС, НО, 13-ти състав, постановено по аналогичен казус, при който е наложено едно наказание за няколко нарушения, е негодно

да служи за извеждане на обратната теза, тъй като касационният съдебен състав (Полина Якимова, Весела Николова – докладчик и Теодора Георгиева) си е позволил изцяло да игнорира правните съображения на районния съд относно приложението на чл. 18 от ЗАНН и не е изложил нито една дума по този въпрос. Законът, а и правилата на професионалната етика изискват горестоящата съдебна инстанция да изложи подробни и убедителни мотиви, когато приема, че предходната съдебна инстанция неправилно е приложила закона. Това се дължи не толкова на предходната съдебна инстанция, а преди всичко на гражданите. Само чрез мотивирано отричане на мотивите на предходната инстанция правният спор ще бъде решен убедително. „Мълчанието“ на съдебния състав на АССГ води до неизпълнение на задължението му да даде отговор на въпрос със съществено значение за решаването на правния спор, по който предходна инстанция е изложила съображения в полза на обжалващата НП страна. Това несъмнено се отразява негативно на авторитета на правосъдието (санкционираният субект е получил от първоинстанционния съд аргумент в своя полза, който горестоящата съдебна инстанция пренебрежително не е дала отговор).

По изложените съображения съдът приема, че НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Наличието на това отменително основание прави ненужно подробното обсъждане на останалите оплаквания на жалбоподателя, за които е достатъчно да се посочи, че са неоснователни.

ТАКА МОТИВИРАН И НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 63, АЛ. 1 ОТ ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ НП № РД-10-47/27.06.2017 г., издадено от София Владимирова – председател на СЕМ, с което БНР, ЕИК: 000672343, на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000,00 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1 от ЗРТ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, не е изготвено.

Районен съдия:

РЕШЕНИЕ № 7567

гр. София, 03.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – ГРАД, VIII касационен състав в открито съдебно заседание на осми ноември през две хиляди и деветнадесета година с:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КАМЕЛИЯ СЕРАФИМОВА
ЧЛЕНОВЕ: БРАНИМИРА МИТУШЕВА
КАЛИН КУМАНОВ

при секретаря Розалия Радева и с участието на прокурор Ютеров разгледа докладваното от съдия Митушева **НАХД № 11353** по описа за **2019 г.** и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Съвета за електронни медии против решение от 26.08.2019 г., постановено по НАХД № 12817/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 13 с-в. Със същото е отменено наказателно постановление № РД-10-47/27.06.2017 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на Българското национално радио на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокуратурата дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 26.08.2019 г., постановено по НАХД № 12817/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 13 с-в е отменено наказателно постановление № РД-10-47/27.06.2017 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на Българското национално радио на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че Българското национално радио е национален обществен доставчик на медийни услуги по смисъла на Закона за радиото и телевизията, като му е издадена индивидуална лицензия № 1-063-01-03 за доставяне на радиоуслуга с наименование „Радио Благоевград“, с регионален обхват – за области Благоевград, Кюстендил и Перник. Музикаутор е организация за колективно управление на авторски права по смисъла на чл. 40 от Закона за авторското право и сродните му права и като такава има право да разрешава включително, но не само разпространение на записи на музикални аудиовизуални произведения, предаване и препредаване на такива записи по кабел или друга електронна съобщителна мрежа, излъчване на такива записи по безжичен път и т.н. STIM е дружеството за управление на авторски права в Швеция, вписано под № 55 в списъка с организациите за колективно управление на авторски права, LATGA-A е под № 26, италианското дружество SIAE е вписано в № 46 – За Република Италия, Ватикана, Сан Марино, с които Музикаутор има сключени договори за взаимно представителство. На 19.12.2011 г. между Българското национално радио и Музикаутор бил сключен договор № 145/19.12.2011 г., по силата на който Музикаутор е отстъпил на Българското национално радио правото да излъчва при условията на чл. 22 от Закона за авторското право и сродните му права произведенията от репертоара на Музикаутор срещу годишно възнаграждение, формирано по посочения в договора начин. С получена на 21.12.2016 г. от Българското национално радио нотариална покана, Музикаутор изрично, считано от 01.01.2017 г., забранило на Българското национално радио да излъчва в програмите си, с изключение на веб-радио каналите си, произведения от управлявания от сдружението репертоар до сключване на договор. На 03.01.2017 г. в програма „Радио Благоевград“ на Българското национално радио било разпространено музикалното произведение „Lower that the ground“, с композитор/автор на текста Arlauskaitė Justė – член на шведското дружество STIM, Somovas Leonas – член на литовското дружество LATGA – A. На същата дата в същата програма било разпространено музикалното произведение „Salva gente“ с композитор/автор на текста Boschi Mattia Lorenzo, Gulino Giovanni, Paolini Ivan Antonio, Pischedda Paolo – членове на италианското дружество SIAE. На 04 януари 2017 г. в Съвета за електронни медии постъпило писмо вх. № НД-06-21-00-14/04.01.2017 г., с което Музикаутор съобщило, че Българското национално радио използва без разрешение защитен музикален репертоар – на 03 януари 2017 г. в програма „Радио Благоевград“ са предоставени за разпространение музикални произведения при липсата на договор със сдружението и при условията на изрична забрана. Във връзка с подадения сигнал с писмо изх. № НД-06-21-00-1/13.01.2017 г. Съветът за електронни медии изискал от Българското национално радио представяне на доказателства за предварително уреждане на авторските права за музикалните произведения, разпространени в програма „Радио Благоевград“ – копие от договор с Музикаутор, при наличието на такъв и/или копия от други двустранни споразумения с предмет отстъпване на авторски права. В отговор вх. № НД-06-21-00-1/01.02.2017 г. Българското национално радио посочило, че от 01.01.2017 г. няма действащ договор с Музикаутор за използване на произведения от репертоара на дружеството в ефирните си радиoproграми, поради това излъчва произведения с погасени

авторски права, както и такива, чиито автори са предоставили на Българското национално радио безвъзмездно правото да ги използва за определен период или безсрочно. При съобразяване на посочените обстоятелства инспектор от Съвета за електронни медии съставил АУАН, като било прието за извършено нарушението по чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като в обстоятелствената част на АУАН и наказателното постановление са индивидуализирани две деяния, чрез които се твърди да е нарушен чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията. Едното се твърди, че е извършено на 03.01.2017 г. от 14:20:35 ч. до 14:25:07 ч. чрез разпространение в програмата на Българското национално радио, програма „Радио Благоевград“ на музикалното произведение „Lower than the ground“, с композитор/автор на текста Arlauskaite Juste, член на шведското дружество STIM. Somovas Leonas – член на литовското дружество GA-A. Второто се твърди, че е извършено на 15.05.2017 г. от 14:33:36 ч. до 14:37:00 ч. чрез разпространение в програмата на Българското национално радио, програма „Радио Благоевград“ на музикалното произведение „Salva gente, с композитор/автор на текста Boschi Mattia Lorenzo, Gulino Giovanni, Paolini Ivan Antonio, Pishedda Paolo – членове на италианското дружество SIAE. Всяко отделно произведение е самостоятелен обект на авторско право, като с използването му без предварително съгласие на неговия автор е налице отделно нарушение на чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, което поведение следва да бъде санкционирано отделно. Наказващият орган обаче е наложил една обща санкция за повече от едно нарушение, а съгласно чл. 18 от ЗАНН, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно. Спор между страните по отношение на фактите не съществува, същите правилно са установени от първоинстанционния съд въз основа на събраните по делото доказателства. От събраните по делото доказателства се установява, че на 03.01.2017 г. в програма „Радио Благоевград“ на Българското национално радио било разпространено музикалното произведение „Lower than the ground“, с композитор/автор на текста Arlauskaite Juste – член на шведското дружество STIM, Somovas Leonas – член на литовското дружество LATGA – А. На същата дата в същата програма било разпространено музикалното произведение „Salva gente“ с композитор/автор на текста Boschi Mattia Lorenzo, Gulino Giovanni, Paolini Ivan Antonio, Pishedda Paolo – членове на италианското дружество SIAE. Несъмнено се установява също така обстоятелството, че на 19.12.2011 г. между Българското национално радио и Музикаутор бил сключен договор № 145/19.12.2011 г., по силата на който Музикаутор е отстъпил на Българското национално радио правото да излъчва при условията на чл. 22 от Закона за авторското право и сродните му права произведенията от репертоара на Музикаутор срещу годишно възнаграждение, формирано по посочения в договора начин. Установява се, че с получена на 21.12.2016 г. от Българското национално радио нотариална покана, Музикаутор изрично, считано от 01.01.2017 г. забранило на Българското национално радио да излъчва в програмите си, с изключение на веб-радио каналите си, произведения

от управлявания от сдружението репертоар до сключване на договор. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права. Спорът между страните е с оглед на обстоятелството дали е налице едно извършено нарушение или две извършени нарушения, при която хипотеза несъмнено би следвало да намери приложение нормата на чл. 18 от ЗАНН, съгласно която, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В процесния случай тази съдебна инстанция определя като неправилни изводите на първоинстанционния съд. Действително, съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин, в каквато и да е обективна форма, като литературни произведения, включително произведения на научната и техническата литература, на публицистиката и компютърни програми; музикални произведения; сценични произведения; филми и други аудио-визуални произведения; произведения на изобразителното изкуство, включително произведения на приложното изкуство, дизайна и народните художествени занаяти; реализирани произведения на архитектурата и приложени устройствени планове; фотографски произведения и произведения, създадени по начин, аналогичен на фотографския; одобрени архитектурни проекти, одобрени проекти по устройствено планиране, карти, схеми, планове и други, отнасящи се до архитектурата, териториалното устройство, географията, топографията, музейното дело и която и да е област на науката и техниката; графично оформление на печатно издание. Действително също така съгласно чл. 35 от Закона за авторското право и сродните му права произведението се използва само след предварителното съгласие на автора, освен когато този закон предвижда друго. Извършеното нарушение, обаче следва да се преценява с оглед на нормата на чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията, съгласно който доставчиците на медийни услуги разпространяват програми и предавания само с предварително уредени авторски и сродни на тях права. Извършеното нарушение следва да се преценява и с оглед на нормата на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за радиото и телевизията, съгласно който програма е система от всички елементи, които създава и разпространява операторът, и която е носител на определено съдържание, разпределено в часова схема. В процесния случай е несъмнено обстоятелството, че разпространението и на двете музикални произведения е било осъществено в програмата „Радио Благоевград“ на Българското национално радио. В тази връзка тази съдебна инстанция определя като правилни изводите, съдържащи се в касационната жалба, че е без значение броят на излъчените произведения, а от значение в случая е незаконосъобразното поведение на доставчика на медийни услуги, който, който е бил длъжен да излъчва програма, която да отговаря на законовите изисквания, включително и чрез предварително уреждане на авторските и сродни на авторското права за всички обекти на авторското право, включени в нея. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява извършването на нарушението по чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за основателна. Оспорваното първоинстанционно решение следва да бъде отменено, като следва да бъде потвърдено наказателното постановление.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,
АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, VIII касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 202017 от 26.08.2019 г., постановено по НАХД № 12817/2017 г. на СРС, наказателно отделение, 13 с-в и вместо него
ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-47/27.06.2017 г. на председателя на Съвета за електронни медии, с което на Българското национално радио на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение по чл. 9, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

